

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 857 din 09.12.2020

Dosar nr.: 380/2020

Petiția nr.: 3143/29.05.2020

Petent: Asociația Creativeact

Reclamat:

Obiect: presupuse afirmații discriminatorii

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. Asociația Creative Act, cu sediul în Municipiul Hunedoara, str. Mureșului, nr. 12, bl. C45, ap. 18, reprezentată legal prin președinte Cristea Valentin, si domiciliul procedural ales în

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul sesizează cu privire la o postare pe Facebook din data de 16.12.2020 :
În caz că nu știți, și mai mult ca sigur nu știți, ipocritul cheltuitor de bani publici aiurea Bogdan Radu Giurgiu a mai inaugurat cu fast în fata unei mulțimi de vreo 10 persoane (ceva neamuri vreo doi prietenii, un angajat și un jurnalist) un alt "monument" pe care să-l ignore cu grație toți hunedorenii tot pe bani publici.

Bineînțeles, ideea e tot copiată, că Giurgiu n-a avut o idee originală în viața lui (după cum se vede până acum). A remarcat individul că Monalisa Hihn a avut succes cu ideea ei de a face o placă pe care să fie numele celor care au contribuit la Marea Unire, așa că l-a pălit și pe el grija de eroii din primul război mondial că p-aia de la răscoala de la 1907 nu-i găsea. Și a făcut cu ajutorul familiei Cristea (normal) și pe domeniul lui Crișan o placă de marmură cu numele eroilor hunedoreni din primul război mondial.

Această placă a costat conform listei atașate 80 de milioane de lei vechi. Atât a considerat Giurgiu că merită familia Cristea, acești Brâncusi de Hunedoara să facă acea placă de marmură pe care, și dacă nu-l cunoști pe Crișan, o cumperi de la Simeria cu vreo 200 de lei dacă nu vrei să te tocmești.

Problema pe care o văd eu este că e o fușereală ordinară. Trecem cu vederea faptul că în mărețul discurs pe care l-a ținut în fata unei imense audiențe care-i încăpea în sufragerie, pe canapea, a uitat să menționeze că totul a fost făcut pe bani publici, vreau să remarc faptul că plăcuta aia mică, anemică și amplasată departe de ochii privitorului care menționează că tot "monumentul" e plătit din fonduri publice e toată spartă și zgâriată.

Și n-am zgâriat-o eu ca să fac mișto de ei, chiar în filmarea lor de la inaugurare se vede că e spartă și zgâriată. Atât respect au avut pentru banul public, ce să zic - Au făcut rahatul praf cum ar veni și l-au mai și inaugurat cu surle și trâmbițe.

Cu acest măret proiect adăugat la restul, Giurgiu și cu clica lui de zeloti au păgubit bugetul Hunedoarei cu 310 milioane de lei vechi. Pe un graffiti, o placă de marmură și ceva fierărie la castel care am înțeles că nici bine n-au inaugurat-o ca deja și intră în conservare.

Ce sunt eu curios și ce voi afla curând este dacă mărețul Giurgiu în calitate de consilier local, și-a și votat aceste proiecte. Revin cu detalii”

Se mai menționează și comentariul aceleiași părți reclamate: ”Nu e nimeni în măsură să aprecieze actul artistic. Nici eu nu sunt în măsură dar pot spune că mi se pare enorm 8000 lei bucata aia de marmură. Că nu a scrijelit 10 ani Cristea pe ea numele alea cu oase de naziști. Iar plăcuța aia spartă pe care scrie cine a construit monumentul o fi 10 lei la Alma Print.”

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Părțile au fost citate iar partea reclamată a formulat un punct de vedere transmis petentului.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

7. Asociația Creativeact, este o organizație neguvernamentală și are ca scop principal “organizarea și promovarea activităților creative de orice tip, pentru toate categoriile de vârstă”.

8. În data de 12.06.2019 între asociația petentă și Municipiul Hunedoara s-a încheiat Contratul de finanțare nerambursabilă pentru activități nonprofit de interes local nr. 6/40585 având ca obiect “finanțarea de către Autoritatea Finanțatoare, din fondurile alocate pentru domeniul Cultura, cuprins în bugetul local, a activităților care au fost stipulate în cererea de finanțare pe care Beneficiarul le va desfășura în cadrul Proiectului “OMAGIU ETERN EROILOR HUNEDOAREI” în vederea atingerii obiectivelor acestuia.

9. În publicația Hunedoara Liberă a apărut în data de 14.12.2019 un articol publicat de Monalisa Hihn, sub titulatura, “Hunedoara: Numele eroilor căzuți în Primul război Mondial, pe un monument comemorativ”.

10. În urma publicării acestui articol, partea reclamată a postat pe Facebook mai multe comentarii după cum urmează:

- a mai inaugurat cu fast un alt “monument” pe care sa-l ignore cu grație toți hunedorenii;

- și a făcut cu ajutorul familiei (normal) și pe domeniul lui Crișan, o placă de marmură cu numele eroilor hunedoreni din primul război mondial;

- atât a considerat ca merită familia, acești Brâncuși de Hunedoara, să facă acea placă de marmură care, și dacă nu-l cunoști pe Crisan, o cumperi de la Simeria cu vreo 200 de lei dacă nu vrei să te tocmești;

- ca n-a scrijelit pe ea numele alea cu oase de naziști. Iar plăcuța aia spartă pe care scrie cine a plătit monumentul o fi vreo 10 lei la Alma Print.

Susținerile părții reclamate

11. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată, solicită respingerea petiției formulate, arătând faptul că, în România, libera dezvoltare a personalității umane, drepturile și libertățile cetățenilor reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Libertatea de exprimare este un drept prevăzut în art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Libertatea de exprimare nu poate fi suprimată decât numai în măsura în care ar aduce atingere ireversibilă imaginii vreunei persoane cu repercursiuni evidente asupra siguranței statului de drept.

12. Prin urmare, defăimarea unei persoane trebuie dovedită în mod clar și neechivoc. Niciun cuvânt, sintagmă ori expresie, de sine stătătoare, nu pot reprezenta dovezi ireversibile de discriminare. Depinde de context și de efectele produse prin folosirea cuvântului, sintagmei, expresiei.

13. Motivele petiției depuse de către asociația petentă se rezumă la o simplă înșiruire a unor expresii utilizate pe Facebook, însă petentul nu arată concret în ce fel a avut de suferit imaginea sa. Efectul folosirii unui element de discriminare trebuie arătat de către petent, în sens contrar petiția urmând a reprezenta o simplă evocare a unor expresii folosite în spațiul public.

14. Partea reclamată arată că libertatea de opinie nu poate fi îngădită de nimeni, întrucât ar fi afectată dezvoltarea personalității umane. Omul nu este un robot, omul se caracterizează prin faptul că poate să facă anumite conexiuni cognitive pe care să le asambleze într-o înrâurire de gânduri și opinii.

15. Petentul a făcut referire la patru expresii folosite de către reclamat pe Facebook. Primele trei expresii înșiruite în petiție nu dovedesc cu nimic că ar fi fost săvârșită vreo faptă de discriminare. În ceea ce privește a patra expresie - *"că n-a scrijelit Cristea pe ea numele alea cu oase de naziști. Iar plăcuța aia spartă pe care scrie cine a plătit monumentul o fi vreo 10 lei la Alma Print."* nu reprezintă o formă de discriminare. Dacă s-a considerat că sintagma *"ose de naziști"* reprezintă o formă de discriminare, înseamnă că petentul nu înțelege sensul semantic al cuvântului nazist (nazismul fiind forma de putere condamnată la nivel internațional). Partea reclamată mai arată că în postarea respectivă nu a numit pe nimeni nazist. Pe de altă parte, deși președinta asociației petente s-a simțit lezată în orgoliul personal, aceasta nu înseamnă că a fost săvârșită o faptă de discriminare.

16. Cât privește martorul propus, în persoana d-lui ., acesta nu ar trebui să fie audiat pe simplul motiv că nu reprezintă o persoană de încredere care să ducă la convigerea CNCD că mărturia acestuia ar fi pertinentă. Menționează faptul că martorul propus este anchetat de Agenția Națională de Integritate și anchetat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru fals în declarații în urma unei investigații jurnalistice făcute de către partea reclamată.

V. Motivele de fapt și de drept

17. În fapt, Colegiul director reține că fapta se încadrează în limitele libertății de exprimare, petentul în calitate sa de jurnalist a pus problema în spațiul public a modului în care sunt cheltuiți banii de la bugetul de stat, modul de exprimare fiind unul incisiv. Referirea la *„ose de naziști,”* nu are în context nicio conotație negativă, referindu-se la costuri ridicate pentru o lucrare apreciată ca simplă și mai puțin costisitoare.

18. În drept, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

19. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile reclamatului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

20. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică** și
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

21. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

22. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România. Protecția demnității unor grupuri constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența prevăzută de art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

23. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

24. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

25. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

26. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole*, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

27. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

28. În scopul de a determina dacă declarația obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: **obiectivul urmărit de către partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.**

Obiectivul urmărit de reclamată

29. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de o anumită categorie profesională ori a urmărit doar informarea asupra unui subiect de interes public (vezi *Jersild c. Danemarca*). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părții reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

30. Colegiul apreciază că, în speță, declarațiile părții reclamate au avut rolul de a informa publicul reprezentând opinia proprie a părții reclamate care arată “

Contextul în care a fost făcută afirmația

31. Afirmațiile făcute de către partea reclamată au fost făcute cu ocazia inaugurării unui monument în cadrul proiectului “Omagiu etern eroilor Hunedoarei”, proiect finanțat de către Primăria Municipiului Hunedoara și a publicării unui articol cu privire la acest aspect în publicația “Hunedoara liberă” în data de 14.12.2020

32. Partea reclamată își exprimă propriile opinii legate de costurile ridicate fiind vorba despre o placă de marmură care avea gravate numele a 64 de hunedoreni căzuți pe câmpul de luptă în Primul Război Mondial.

33. Partea reclamată este jurnalist și a pus problema în spațiul public a modului în care sunt cheltuiți banii de la bugetul de stat. Modul de exprimare este incisiv însă se referă la costuri ridicate pentru o lucrare apreciată ca simplă și mai puțin costisitoare.

34. Întrebarea ar fi dacă aceste aprecieri erau necesare în contextul dezbaterii publice?

35. Astfel, Colegiul nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză nu s-a depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică, neaducând atingere femeilor în general și mamelor în special, afirmațiile părții reclamate referindu-se la cele două categorii, cu argumentarea propriilor opinii.

Conținutul afirmației

36. ” În caz că nu știți, și mai mult ca sigur nu știți, ipocritul cheltuitor de bani publici aiurea Bogdan Radu Giurgiu a mai inaugurat cu fast în fata unei mulțimi de vreo 10 persoane (ceva neamuri vreo doi prietenii, un angajat și un jurnalist) un alt “monument” pe care să-l ignore cu grație toți hunedorenii Tot pe bani publici. Bineînțeles, ideea e tot copiată, că Giurgiu n-a avut o idee originală în viața lui (după cum se vede până acum). A remarcat individul că Monalisa Hihn a avut succes cu ideea ei de a face o placă pe care să fie numele celor care au contribuit la Marea Unire, așa că l-a pălit și pe et grija de eroii din primul război mondial că p-aia de la răscoala de la 1907 nu-i găsea. Și a făcut cu ajutorul familiei Cristea (normal) și pe domeniul lui Crișan o placă de marmură cu numele eroilor hunedoreni din primul război mondial. Această placă a costat conform listei atașate 80 de milioane de lei vechi. Atât a considerat Giurgiu că merită familia Cristea, acești Brâncusi de Hunedoara să facă acea placă de marmură pe care, și dacă nu-l cunoști pe Crișan, o

cumperi de la Simeria cu vreo 200 de lei dacă nu vrei să te tocmești. Problema pe care o văd eu este că e o fușereală ordinară. Trecem cu vederea raptul că în mărețul discurs pe care l-a tinut în fața unei imense audiențe care-i încăpea în sufragerie, pe canapea, a uitat să menționeze că totul a fost tăcut pe bani publici, vreau să remarc faptul că plăcuta aia mică, anemică și amplasată departe de ochii privitorului care menționează că tot "monumentul" e plătit din fonduri publice e toată spartă și zgâriată. Și n-am zgâriat-o eu ca să fac mișto de ei, chiar în filmarea lor de la inaugurare se vede că e spartă și zgâriată. Atât respect au avut pentru banul public, ce să zic - Au făcut rahatul praf cum ar veni și l-au mai și inaugurat cu surle și trâmbițe. Cu acest măret proiect adăugat la restul, Giurgiu și cu clica lui de zeloti au păgubit bugetul Hunedoarei cu 310 milioane de lei vechi. Pe un graffiti, o placă de marmură și ceva fierărie la castel care am înțeles că nici bine n-au inaugurat-o ca deja și intră în conservare. Ce sunt eu curios și ce voi afla curând este dacă mărețul Giurgiu în calitate de consilier local, și-a și votat aceste proiecte. Revin cu detalii". "Nu e nimeni în măsură să aprecieze actul artistic. Nici eu nu sunt în măsură dar pot spune că mi se pare enorm 8000 lei bucata aia de marmură. Că nu a scrijelit 10 ani Cristea pe ea numele alea cu oase de naziști. Iar plăcuța aia spartă pe care scrie cine a construit monumentul o fi 10 lei la Alma Print."

Modul în care au fost făcute afirmațiile

37. Colegiul director apreciază că unele dintre exprimările folosite în cuprinsul postării nu sunt din cele mai fericite însă afirmațiile părții reclamate nu sunt de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, **încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.**

38. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, **chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare**". (ibidem, pct. 66). Marginea de apreciere a statelor este semnificativ redusă (îngustă) atunci când autorul declarației este un jurnalist, opiniile formulate având un larg impact.

39. Totuși, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. **O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură pe criteriul libertății de conștiință.**

40. Reiterăm faptul că este esențial pentru jurnaliști ca, ca atunci când se exprimă în public, să manifeste o responsabilitate corespunzătoare poziției lor.

Concluzii

41. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

42. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care**

șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei.).

43. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **„libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia).

44. Garanția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum a subliniat Curtea Europeana a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa (a se vedea cauza Stângu și Scutelnicu împotriva României, par. 49 și 51), este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice.

45. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice.

46. **În speța de față nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată urmărind să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative precum și modul în care sunt cheltuite fondurile publice. Partea reclamată este jurnalist și a pus problema în spațiul public a modului în care sunt cheltuiți banii de la bugetul de stat. Modul de exprimare este incisiv dar este un aspect firesc având în vedere ocupația petentului de jurnalist de investigație. Referirea la „oase de naziști” nu are în context niciun fel de conotație negativă, referindu-se la costuri ridicate pentru o lucrare apreciată ca simplă și mai puțin costisitoare.**

47. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere **obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarațiilor, contextul în care a avut loc, rolul în societate a persoanei, autor al afirmației**, constatăm că în speță „nu este necesară într-o societate democratică” o ingerință în libertatea de exprimare, fapta sesizată nu constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, republicată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată, declarațiile se încadrează în limitele libertății de exprimare prevăzute de art. 2 alin.(8) din același act normativ, cu unanimitate de voturi.

2. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată on-line, în data de 09.12.2020: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, JURA Cristian – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru, HALLER István – Membru, LAZĂR Maria – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 23.12.2020

Redactată și motivată: C.P./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.